

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย A TRAINING CURRICULUM DEVELOPMENT ON INTRODUCTION TO KOREAN LANGUAGE FOR THAI LABOURS

ศศิธร บุญวุฒวิวัฒน์^{1*} และอมรรัตน์ วัฒนารัตน์²
Sasion Boonwutwiwat^{1*} and Amornrat Wattanatorn²

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา

¹Faculty of Education, Naresuan University, Phitsanulok 65000, Thailand

²School of Education, University of Phayao, Phayao 56000, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: fuse_ff@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย 2) เพื่อทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อการฝึกอบรมโดยใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย ดำเนินการโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนาเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ขั้นสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้น ผู้วิจัยดำเนินการสร้างคู่มือการใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้น จำนวน 8 แผน รวมทั้งหมดจำนวน 24 ชั่วโมง แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นและคู่มือการใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้น จากนั้นนำไปทดลองใช้กับแรงงานไทยเพื่อหาดัชนีประสิทธิผล เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้น และคู่มือการใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้น แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจในภาษาเกาหลีและประเทศเกาหลี แบบประเมินความสามารถทางภาษาเกาหลีเบื้องต้น และแบบประเมินเจตคติที่มีต่อภาษาเกาหลีและประเทศเกาหลี ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย โรงเรียนภาษาพัฒนาอาชีพพิษณุโลก ปีการศึกษา 2557 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงแบบแผนการวิจัย คือ One Group Pretest-Posttest Design วิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติการทดสอบที ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม

ผลการวิจัย พบว่า

1. หลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นให้ความสำคัญกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ และใช้วิธีสอนแบบบทบาทสมมติ โดยมี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ ความเป็นมาของหลักสูตร หลักการของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร กิจกรรมการฝึกอบรม ระยะเวลาในการฝึกอบรม สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล โดยผู้เชี่ยวชาญ ประเมินว่าหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้น มีความเหมาะสมระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.13) และคู่มือการใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้น มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.15) และเมื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง พบว่าหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้น

มีดัชนีประสิทธิผลด้านความรู้ ความเข้าใจในภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลี เท่ากับ 0.9374 คิดเป็นร้อยละ 93.74 ซึ่งดัชนีประสิทธิผลเป็นค่าแสดงความก้าวหน้าของผู้เรียนโดยค่าดัชนีประสิทธิผลควรมีค่า 0.5 ขึ้นไป

2. ผลการทดลองใช้หลักสูตร พบว่า

2.1 ความรู้ความเข้าใจในภาษาเกาหลีและประเทศเกาหลี หลังฝึกการอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรมอย่างมี

2.2 ความสามารถทางภาษาเกาหลีเบื้องต้น หลังฝึกอบรมสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 เจตคติต่อภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลี หลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรฝึกอบรม ภาษาเกาหลี

Abstract

The purposes of this research were: 1) to construct and calculate the effectiveness index of the training curriculum of Korean language for Thai labours, 2) to implement the training curriculum of Korean language for Thai labours, and 3) to study satisfaction on the training curriculum of Korean language for Thai labours. There were three steps of research and development as follows; the first step, constructing and calculating the effectiveness index of the training curriculum and its supplement. Suggestions offered the improvement from 5 experts were used in the phase. The second step, implementing the training curriculum with a sample of 40 labours in 1 school the third step, studying satisfaction of the labours on the training curriculum.

The results were as follows;

1. Training curriculum focuses on collaborative learning and role play which consisted of 8 elements; principles, rationale, objectives, structure, training activities, period of time, learning materials, measurement and evaluation. The evaluation by experts showed that the training curriculum were suitable in at high level ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.13), training curriculum handbook were suitable at high level ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.15) When using the activities with the sample group, it found that the training curriculum had the index of effectiveness the competency of the knowledge and understanding in Korean language and Korea to 0.9374 or 93.74% The result of the effectiveness index indicates the advancement of the learners. The score of the effectiveness index should increase by at least 0.5 (Academic Department, 2002, p.58).

2. The results of the implementation of the training curriculum showed that:

2.1 The knowledge and training curriculum in Korean language and Korea of post-test was higher than that of pre-test at significance level .05

2.2 The result of basic Korean language skills was higher than that of the set criteria up to 70% at significance level .05.

2.3 The attitude toward the Korean language and Korea of post-test was higher than that of pre-test at significance level .05.

3. The satisfaction on the training curriculum of Thai labours was at high level.

Keywords: Curriculum Development, Training Curriculum, Korean Language

ความเป็นมาของปัญหา

ประเทศไทยได้มีความสัมพันธ์กับเกาหลีใต้มานานแล้ว แต่เป็นการร่วมมือทางด้านความมั่นคงและการทหาร ช่วงสงครามเกาหลีระหว่างปี 2493–2496 ไทยได้ส่งทหารเข้าร่วมกับกองกำลังสหประชาชาติเพื่อป้องกันเกาหลีใต้จากการรุกรานของเกาหลีเหนือ แต่ประเทศไทยเพิ่งจะมีความสัมพันธ์ทางการทูตกับเกาหลีใต้เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2501 ซึ่งต่อมาได้ยกระดับความสัมพันธ์ในระดับพหุภาคี เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2503 แม้ว่าไทยกับเกาหลีใต้จะเป็นสมาชิกในองค์การหรือเวทีการเจรจาการค้ากับประเทศต่างๆ เช่น APEC, ASEM, WTO ฯลฯ แต่ความสัมพันธ์อันใกล้ชิดเกิดขึ้นในกรอบ นอกจากนี้ยังมีการแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างไทยกับเกาหลีใต้อยู่หลายครั้ง ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเกาหลีใต้ ส่วนใหญ่จะเป็นความสัมพันธ์ทางด้านการค้า การลงทุน การร่วมมือกันระหว่างประเทศ การท่องเที่ยว การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เป็นต้น (Ministry of Foreign Affairs, 1987) ส่วนในด้านแรงงานก็มีชาวไทยไปทำงานในเกาหลีใต้ และชาวเกาหลีใต้ได้ทำงานในประเทศไทย ประเทศไทยโดยกระทรวงแรงงานลงนามในบันทึกความเข้าใจการจัดส่งแรงงานไปทำงานสาธารณรัฐเกาหลีภายใต้ระบบการจ้างแรงงานต่างชาติกับสาธารณรัฐเกาหลี โดยกระทรวงสาธารณสุขเกาหลีฉบับแรกเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2547 และต่ออายุทุก 2 ปีภายใต้พันธะบันทึกความเข้าใจดังกล่าวกระทรวงแรงงานโดยกรมการจัดหางานมีหน้าที่เป็นหน่วยงาน ผู้จัดส่งทำหน้าที่ในการรับสมัครคัดเลือก จัดส่ง เตรียมความพร้อมและดูแลคนงานที่เข้าไปทำงานระบบ EPS โดยประสานงานกับสถาบันพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เกาหลี (HRD) ซึ่งเป็นหน่วยงานผู้รับรองของสาธารณรัฐเกาหลี ในทุกขั้นตอนสาระสำคัญของระบบการจ้างแรงงานต่างชาติ EPS ตามกฎหมายการจ้างแรงงานต่างชาติแรงงานเกาหลี EPS ในมาตรา 6967 วรรค 11 ได้ระบุว่า แรงงานต่างชาติต้องเข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพซึ่งได้รับจัดอบรมโดยองค์กรโดยผ่านความเห็นชอบของรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรม เพื่อเรียนรู้เนื้อหาที่มีความจำเป็นในระบบการจ้างงาน โดยกำหนดระยะเวลาตามพระราชบัญญัติของกระทรวงแรงงาน หลังจากเดินทางเข้าไปทำงานในประเทศเกาหลี ซึ่งกฎหมายกำหนดให้นายจ้างต้องให้คนงานต่างชาติที่เดินทางเข้าสู่ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ต้องเข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพตามชั่วโมงเนื้อหาของการจัดฝึกอบรมประกอบด้วย 3 ส่วนใหญ่ คือ หลักสูตรการอบรมทั่วไป ระบบตัวเลขเบื้องต้น และภาษาเกาหลี (Department of Employment, 2013) แรงงานไทยเหล่านี้ส่วนใหญ่ไม่สามารถพูด อ่าน เขียน ภาษาเกาหลีในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น การรู้แต่คำศัพท์และโครงสร้างประโยคเพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ ถ้าผู้เรียนยังไม่สามารถจะแปลงเสียงคำออกมาเป็นเสียงที่เจ้าของภาษาฟังแล้ว สามารถเข้าใจได้ยังถือว่าไม่สามารถใช้ภาษานั้นในการสื่อสารได้ ปัญหาที่เห็นได้ชัดของแรงงานไทยคือไม่ผ่านการทดสอบภาษาเกาหลีเพราะไม่มีการเตรียมตัวอย่างเหมาะสมก่อนเข้ารับการทดสอบทั้งนี้กระทรวงแรงงานสนับสนุนด้านการเรียนการสอนภาษาเกาหลีก่อนไปเข้ารับการทดสอบด้านภาษา (Overseas Employment Administration Division, 2014) การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ยากที่เรียนรู้ให้สามารถใช้การได้เหมือนภาษาแรก แต่ไม่ว่าการเรียนรู้ภาษาใดๆ ย่อมมีพื้นฐานและปัจจัยที่ไม่แตกต่างกัน การเรียนภาษาต่างประเทศจึงมีปัญหาหรือมีความยุ่งยากซับซ้อน นอกจากนี้ ในการเรียนภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนจะต้องใช้กลยุทธ์ที่คล้ายคลึงกับการเรียนภาษาแม่ ที่ต้องเน้นความเข้าใจและการสื่อความหมายเป็นสำคัญ และต้องใช้กลยุทธ์ที่สำคัญที่สุดในการ

เรียนรู้คือ การอ้างอิงเทียบเคียงภาษา และการถ่ายโอนภาษา การฝึกอบรมคือกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบเพื่อสร้างหรือเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) ความสามารถ (Ability) และเจตคติ (Attitude) อันจะช่วยปรับปรุงให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้นการฝึกอบรมจึงเป็นโครงการที่ถูกจัดขึ้นมาเพื่อช่วยให้พนักงานมีคุณสมบัติในการทำงานสูงขึ้น (Smithikrai, 2013) ทั้งนี้ การจัดฝึกอบรมเป็นการฝึกอบรมโดยใช้หลักสูตรซึ่งได้มาจากกระบวนการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร 3 ขั้นตอน ได้แก่ การสร้างและหาคุณภาพของหลักสูตร ทดลองใช้หลักสูตร และการประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร สำหรับการจัดการกิจกรรมการอบรมตามหลักสูตรที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยอาศัยกรอบแนวคิดทฤษฎีทางการศึกษา เป็นแนวทางในการดำเนินการ ส่วนใหญ่ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ทฤษฎีการเรียนรู้แบบแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) จิตวิทยาการเรียนรู้ ทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ เน้นการเรียนรู้ทฤษฎีควบคู่กับการปฏิบัติ เน้นกระบวนการปฏิบัติจริง ซึ่งได้คัดเลือกจากกิจกรรมการฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพที่ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะ และเจตคติ ตลอดจนสามารถนำไปใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเกิดประโยชน์ต่อทั้งหน่วยงานและผู้เข้ารับการอบรมเอง และต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม (Manoonphol, 2001, p.87)

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมุ่งมั่นที่จะสนใจพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย ซึ่งใช้กรอบแนวคิดในการทำวิจัย ได้แก่ การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) วิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ (Role Playing) การฝึกอบรมโดยใช้กระบวนการพัฒนาหลักสูตรมีขั้นตอนที่สำคัญ 3 ขั้นตอนตามกระบวนการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร ได้แก่ การสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของหลักสูตร ทดลองใช้หลักสูตร และการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตร โดยใช้กิจกรรมการอบรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนรู้ควบคู่กับการปฏิบัติ เน้นกระบวนการปฏิบัติจริง ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกจากกิจกรรมการฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพที่ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะ และเจตคติ ตลอดจนสามารถนำไปใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผู้วิจัยเห็นว่าการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมดังกล่าว จะสามารถเสริมสร้างความรู้ ทักษะ และเจตคติ โดยใช้กับแรงงาน สามารถนำไปใช้ได้จริง สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาแรงงานให้เป็นแรงงานมืออาชีพ ส่งผลให้ยกระดับคุณภาพทางด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติให้สูงขึ้น อันเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแรงงานในระดับที่สูงขึ้นและมีหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนาแรงงานเฉพาะด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ ที่มีประสิทธิภาพต่อไป

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย
2. เพื่อทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทยและศึกษาผลการใช้โดย
 - 2.1 เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลีของแรงงานไทยระหว่างก่อนและหลังฝึกอบรม
 - 2.2 เปรียบเทียบความสามารถทางภาษาเกาหลีเบื้องต้นของแรงงานไทยหลังฝึกอบรมกับเกณฑ์ที่กำหนด
 - 2.3 เปรียบเทียบเจตคติต่อภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลีของแรงงานไทยระหว่างก่อนและหลังฝึกอบรม
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อการฝึกอบรมโดยใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย

วิธีดำเนินงานวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามกระบวนการของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีขั้นตอนและรายละเอียดในการดำเนินงาน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย
2. คู่มือการใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย
3. แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย และคู่มือการใช้หลักสูตรภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย

ขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย
 - 1.1 ความเป็นมาของหลักสูตร เป็นการกล่าวถึงความเป็นมาในการฝึกอบรมตามหลักสูตรที่สร้างขึ้น
 - 1.2 หลักการของหลักสูตร เป็นการกำหนดขอบเขตของหลักสูตรด้วยแนวคิดหลักทางการศึกษาในการพัฒนาหลักสูตร
 - 1.3 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผู้วิจัยระบุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็น 3 ส่วน
 - 1.3.1 ด้านความรู้ มีความรู้ความเข้าใจในเกาหลี และประเทศเกาหลี
 - 1.3.2 ด้านทักษะ มีความสามารถสื่อสารภาษาเกาหลีระดับเบื้องต้น
 - 1.3.3 ด้านเจตคติ มีเจตคติที่ดีต่อภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลี
 - 1.4 โครงสร้างของหลักสูตร เป็นโครงสร้างของหลักสูตรโดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับหลักการของหลักสูตร สำหรับเนื้อหาสาระของหลักสูตร จัดทำเป็นแผนการฝึกอบรม 4 หน่วย จำนวน 8 แผนที่ครอบคลุมด้านครอบคลุมด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ
 - หน่วยที่ 1 เกริ่นนำประเทศเกาหลีและภาษาเกาหลี
 - หน่วยที่ 2 ทำความรู้จักภาษาเกาหลี
 - หน่วยที่ 3 วัฒนธรรมของประเทศเกาหลี
 - หน่วยที่ 4 การดำรงชีวิตประจำวันในประเทศเกาหลี
 - 1.5 กิจกรรมการฝึกอบรม ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีที่ได้ศึกษามากำหนดกิจกรรมการฝึกอบรมให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตร โดยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) กับวิธีสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) โดยใช้ 2 แนวคิดเป็นฐานและปฏิบัติจริง จริง การจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่เน้นกระบวนการฝึกปฏิบัติ และการจัดกิจกรรมในแต่ละแผนการฝึกอบรมเน้นให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยกำหนดขั้นตอนการสอนไว้เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ชื่นนำเสนอ (Presentation) ขั้นที่ 2 ขั้นกิจกรรม (Practice) และขั้นที่ 3 ขั้นสรุป (Production)
 - 1.6 ระยะเวลาในการฝึกอบรม ผู้วิจัยได้กำหนดกำหนดระยะเวลาทั้งหมดของการฝึกอบรมขึ้นอยู่กับเนื้อหาของการฝึกอบรม รวมทั้งพื้นฐานของผู้เข้ารับการอบรม โดยกำหนดระยะเวลาเป็นจำนวนชั่วโมงตามความเหมาะสมของกิจกรรมการฝึกอบรม

1.7 สื่อการเรียนการสอน

1.7.1 คู่มือการใช้หลักสูตรสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม

1.7.2 คู่มือการใช้หลักสูตรสำหรับผู้ให้การฝึกอบรม

1.7.3 สมุดคำศัพท์สำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม

1.7.4 วีซีดีแนะนำประเทศเกาหลี, ความเป็นมาภาษาเกาหลี

1.7.5 หนังสือภาษาเกาหลีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ภาษาเกาหลีสำหรับผู้เริ่มต้น, คู่มือเรียนภาษาเกาหลีอย่างง่าย และ EPS-TOPIK 1-2 เป็นต้น

1.7.6 Power Point สำหรับการบรรยาย

1.8 การวัดและประเมินผล ผู้วิจัยกำหนดการวัดและประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมให้ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ วิธีการวัดและประเมินผลใช้แบบทดสอบการวัดความรู้ความเข้าใจในภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลี แบบประเมินความสามารถทางภาษาเกาหลีเบื้องต้น และแบบประเมินเจตคติต่อภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลีเมื่อเสร็จสิ้นการฝึกอบรม

2. คู่มือการใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย

2.1 คู่มือการใช้หลักสูตรสำหรับผู้ให้การฝึกอบรม คือ เป็นแนวทางในการปฏิบัติของผู้ให้การฝึกอบรม ประกอบด้วยจุดประสงค์ของการฝึกอบรม คำชี้แจงการใช้หลักสูตรสำหรับผู้ให้การฝึกอบรม โครงสร้างของหลักสูตร กิจกรรมการฝึกอบรม ระยะเวลาในการฝึกอบรม สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล หน่วยการเรียนรู้การฝึกอบรมจำนวน 4 หน่วย 8 แผน

2.2 คู่มือการใช้หลักสูตรสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม คือ แนวทางในการปฏิบัติของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ประกอบด้วย คำชี้แจงการใช้หลักสูตรสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม ใบความรู้ ใบงาน และใบกิจกรรม

3. แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีสำหรับแรงงานไทยและคู่มือการใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย

3.1 กำหนดประเด็นที่จะประเมินจากข้อมูลที่ได้ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรฝึกอบรม วิธีการสร้างแบบสอบถาม และเขียนข้อคำถาม โดยพิจารณาจากองค์ประกอบของหลักสูตร

3.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมิน และกำหนดรูปแบบการประเมิน

3.3 สร้างแบบประเมินเพื่อใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร ได้แก่ แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตร แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรใช้ประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรโดยผู้วิจัยกำหนดประเด็นองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรม แบบประเมินมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และตอนที่ 2 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3.4 นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาความเหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เทียบกับเกณฑ์ โดยค่าเฉลี่ยต้องเท่ากับ 3.50 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต้องไม่เกิน 1.00 ถือว่าเข้าเกณฑ์ (Srisa-ard, 2003, p.72)

3.5 นำแบบประเมินมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.6 นำแบบประเมินปรับปรุงแล้วไปหาคำตัดสินประสิทธิผล

3.6.1 ขึ้นทดลองกลุ่มย่อย ทดลองใช้กับแรงงานไทย จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อพิจารณาด้านความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรม ระยะเวลา และสื่อ

3.6.2 ขึ้นทดลองภาคสนาม ทดลองใช้กับแรงงานไทย จำนวน 35 คน 1 ห้องเรียน เพื่อพิจารณาหาดัชนีประสิทธิผลแผนการฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้น ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แล้ววิเคราะห์ผล

3.7 นำหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรแก้ไขส่วนที่บกพร่อง

3.8 จัดทำหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการทดลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือเชิญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อเชิญผู้เชี่ยวชาญประเมินร่างหลักสูตรที่สร้างขึ้นและคู่มือการใช้หลักสูตร ส่งเอกสารให้ผู้เชี่ยวชาญ โดยแนบโครงร่างวิทยานิพนธ์ หลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตร แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรไปยังผู้เชี่ยวชาญ

2. นำแบบประเมินได้รับคืนมา วิเคราะห์ข้อมูล โดยแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. การหาดัชนีประสิทธิผลของแผนการฝึกอบรมหลักสูตรภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย

4. นำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ จัดทำเป็นรูปเล่มสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลอง

ขั้นตอนที่ 2 ทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หลักสูตรฝึกอบรมและคู่มือการใช้หลักสูตร

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจในภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลี แบบประเมินความสามารถทางภาษาเกาหลีเบื้องต้น และแบบประเมินเจตคติต่อภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลี

ขั้นตอนการสร้างและคุณภาพของแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจในภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลี แบบประเมินความสามารถทางภาษาเกาหลีเบื้องต้น และแบบประเมินเจตคติต่อภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลี

1. แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจในภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลี มีการดำเนินการดังนี้

1.1 นำแบบทดสอบ มาจากข้อสอบ EPS TOPIK จำนวน 60 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 60 ข้อ จำนวนข้อละ 4 ตัวเลือก วิธีการให้คะแนน คือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

1.2 นำแบบทดสอบไปหาค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนก โดยการนำแบบทดสอบจำนวน 60 ข้อ ไปทดลองกับแรงงานไทยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน โดยใช้เกณฑ์ค่าความยาก ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก มากกว่าหรือเท่ากับ .20

1.3 หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Reliability) โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson

1.4 จัดทำแบบทดสอบเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลีฉบับสมบูรณ์

2. แบบประเมินความสามารถทางภาษาเกาหลีเบื้องต้น มีการดำเนินการดังนี้

2.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของการประเมินความสามารถทางภาษาเกาหลีเบื้องต้น และกำหนดโครงสร้างของแบบประเมิน

2.2 ศึกษาเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความสามารถทางภาษาเกาหลีเบื้องต้นโดยศึกษาในด้านจุดมุ่งหมายของการประเมิน องค์ประกอบของการประเมิน วิธีการเขียนแบบประเมินและเกณฑ์การให้คะแนน

2.3 กำหนดกรอบในการประเมิน ได้แก่ ด้านการเตรียมการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้และอุปกรณ์

2.4 สร้างประเมินความสามารถทางภาษาเกาหลีเบื้องต้น ลักษณะของแบบประเมินเป็นแบบประเมินคุณภาพ โดยกำหนดข้อความที่ผู้เรียนปฏิบัติเป็น 4 ระดับ มีลักษณะเป็นแบบรูบริก (Rubrics)

2.5 นำแบบประเมินความสามารถทางภาษาเกาหลีเบื้องต้น ที่สร้างขึ้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพโดยการตรวจสอบความตรง (Validity) โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามประเด็นที่ต้องการประเมิน และความเหมาะสมของเนื้อหาและภาษาที่ใช้ โดยการหาค่า IOC (Index of Item of Objective Congruence) โดยพิจารณาคัดเลือกข้อที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

2.6 ปรับปรุง แก้ไขแบบประเมินความสามารถทางภาษาเกาหลีเบื้องต้น และจัดทำคู่มือการประเมินเพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน จัดทำแบบประเมินฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. แบบประเมินเจตคติต่อภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลี มีการดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษาแนวคิดและวิธีการสร้างแบบวัดเจตคติ โดยกำหนดกรอบในการประเมินเจตคติ ได้แก่ ความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็น ความตระหนักพอใจและเห็นคุณค่าใน 2 ด้าน คือ ด้านความสำคัญของภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลี ด้านกระบวนการเรียนภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลี โดยสร้างข้อคำถาม 20 ข้อ โดยข้อคำถามทั้งเชิงบวกให้ระดับคะแนนจากมากไปน้อย ได้แก่ 5, 4, 3, 2, 1 และข้อคำถามเชิงลบให้ระดับคะแนนตรงกันข้ามจากน้อยไปหามาก ได้แก่ 1, 2, 3, 4, 5 และแปลผลในทางกลับกัน

3.2 นำแบบวัดเจตคติที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาความสอดคล้องเหมาะสมของข้อคำถาม โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ยอมรับได้แก่ .50 ขึ้นไป

3.3 นำมาปรับปรุงและจัดทำเป็นแบบประเมินเจตคติฉบับสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองการออกแบบการทดลองโดยเลือกรูปแบบการทดลองที่มีกลุ่มมีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest – Posttest Design) และเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกโรงเรียนภาษาพัฒนาอาชีพพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งมีแรงงานจำนวน 40 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อใช้ในการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมซึ่งผ่านเกณฑ์การคัดเลือก เนื่องจากเป็นแรงงานที่ไม่เคยเข้ารับการอบรมภาษาเกาหลีมาก่อน แรงงานมีความเต็มใจและสมัครใจที่จะเข้ารับการอบรมสามารถเข้ารับการอบรมได้ตลอดหลักสูตร และผู้บริหารโรงเรียนมีความตระหนักและเห็นความสำคัญในการพัฒนาการเรียนภาษาเกาหลี มีความยินดีที่จะอำนวยความสะดวกตลอดระยะเวลาการฝึกอบรม

การเตรียมการก่อนการฝึกอบรม

1. หลังจากดำเนินการเลือกโรงเรียนทดลองใช้หลักสูตรได้แล้วผู้วิจัยประสานงานโรงเรียนกำหนดวันเวลาและสถานที่ๆ ใช้ในการวางแผนการอบรม

2. จัดเตรียมเอกสารและสื่อการเรียนการสอนประกอบการอบรม ที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติการอบรมให้พร้อมโดยใช้เวลา 1 วัน

3. จัดประชุมชี้แจง โครงการและวางแผนการฝึกอบรมโดยใช้เวลา 1 วัน

การดำเนินการฝึกอบรม

1. ประชุมชี้แจงหลักสูตรและโครงการฝึกอบรม แก่แรงงาน ทำการทดสอบด้านความรู้ความเข้าใจ ภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลี และประเมินเจตคติต่อภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลีก่อนการฝึกอบรม
2. ดำเนินการฝึกอบรมแรงงานเข้ารับการอบรมตามหน่วยที่อบรม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 1 ห้อง หลังจากอบรมครบทุกหน่วยแล้วสรุปผลจากการฝึกอบรมและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
3. ทดสอบความรู้ความเข้าใจในภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลี และทำแบบประเมินเจตคติ
4. ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถในการฝึกอบรมภาษาเกาหลีโดยเปรียบเทียบ

ดังนี้

- 4.1 ความรู้ความเข้าใจในภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลี ของแรงงานก่อนและหลังการฝึกอบรม
- 4.2 ผลการปฏิบัติการประเมินความสามารถทางภาษาเกาหลีเบื้องต้นหลังการฝึกอบรม และเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด โดยกำหนดเกณฑ์ร้อยละ 70
- 4.3 เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลีของแรงงานผู้เข้ารับการอบรมก่อน และหลังการฝึกอบรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลผลการทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจในภาษาเกาหลีและประเทศเกาหลี โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้สถิติทดสอบทีแบบไม่อิสระ (t – test dependent) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
2. การวิเคราะห์ข้อมูลผลปฏิบัติการประเมินความสามารถทางภาษาเกาหลีเบื้องต้นโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เปรียบเทียบคะแนนผลการประเมินความสามารถทางภาษาเกาหลีเบื้องต้น หลังฝึกอบรมกับเกณฑ์ที่กำหนด โดยใช้สถิติทดสอบทีแบบ 1 กลุ่ม (t – test One Sample) คำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
3. การวิเคราะห์ข้อมูลผลการประเมินเจตคติต่อภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลี โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้สถิติทดสอบทีแบบไม่อิสระ (t – test dependent) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจของแรงงานที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบศึกษาความพึงพอใจของแรงงานที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย

ขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมและศึกษาแนวทางการประเมินหลักสูตร และกำหนดกรอบการประเมินเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1.1 ขอบเขตเนื้อหาของการประเมิน ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ ความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมในด้าน หลักสูตร คู่มือการใช้หลักสูตร สื่อประกอบการอบรม ระยะเวลาและสถานที่ ด้านกระบวนการ (Process) ได้แก่ ความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมในด้านการวางแผนการฝึกอบรม การดำเนินการฝึกอบรม การใช้สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ด้านผลผลิต (Output) ได้แก่ ความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรม การนำความรู้ที่ได้จากการอบรมไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และการสร้างเครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

1.2 กำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างของเครื่องมือ

1.3 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบศึกษาความพึงพอใจของแรงงานที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้น ในด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการและด้านผลผลิต มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวของลิเคอร์ท (Likert)

2. นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คนพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของข้อความถามและความตรงตามเนื้อหาของข้อความถาม

3. ปรับปรุง แก้ไขประเมิน ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

4. นำไปเก็บข้อมูลกับแรงงานโรงเรียนภาษาพัฒนาอาชีพพิษณุโลกจำนวน 1 ห้องเรียนรุ่นที่ 2 จำนวน 40 คน ปี 2558 ก่อนและหลังการฝึกอบรม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยแจกแบบศึกษาความพึงพอใจของแรงงานที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้น นำแบบศึกษาความพึงพอใจ มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลที่ได้จากแบบศึกษาความพึงพอใจของแรงงานที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้น ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการและด้านผลผลิตวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. โดยกำหนดเกณฑ์ที่ยอมรับได้คือ 3.50 ขึ้นไป ส่วนข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตรฝึกอบรมวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา จัดกลุ่มและหาค่าความถี่

ผลการวิจัย

1. การสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย

1.1 การสร้างหลักสูตรฝึกอบรม หลักสูตรฝึกอบรมที่สร้างขึ้นในครั้งนี้ คือ หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทยมี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ ความเป็นมาของหลักสูตร หลักการของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร กิจกรรมการฝึกอบรม ระยะเวลาในการฝึกอบรม สื่อการเรียนการสอน การวัดและการประเมินซึ่งสาระสำคัญของแต่ละองค์ประกอบมี ดังนี้

หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย

ความเป็นมาของหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทยมีหลักการและเหตุผล ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรที่สนองต่อสภาพปัจจุบันของแรงงานไทยในการเรียนภาษาเกาหลี ซึ่งต้องการพัฒนาในการเรียนภาษาเป็นอย่างมาก เพื่อการทำงานและใช้ชีวิตอยู่ในต่างประเทศ

2. การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของแรงงานไทยให้สามารถเรียนภาษาเกาหลีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. เป็นหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นเพื่อการพัฒนาความสามารถในภาษาเกาหลีเบื้องต้นอย่างครบทุกด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านทักษะภาษา และด้านเจตคติ

หลักการของหลักสูตร

1. เป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่จัดการฝึกอบรมโดยเน้นทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) วิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ (Role Playing) เป็นหลัก

2. เป็นหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้ควบคู่กับการปฏิบัติ เน้นกระบวนการปฏิบัติจริง

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

1. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจในภาษาเกาหลีและประเทศเกาหลี

2. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถสื่อสารภาษาเกาหลีระดับเบื้องต้น

3. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีเจตคติที่ดีต่อภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลี

โครงสร้างของหลักสูตร

เป็นโครงสร้างของหลักสูตรโดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับหลักการของหลักสูตร สำหรับเนื้อหาสาระของหลักสูตร จัดทำเป็นหน่วยการเรียนรู้การฝึกอบรม 4 หน่วย 8 แผนที่ครอบคลุมด้านครอบคลุมด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ

หน่วยที่ 1 เกริ่นนำประเทศเกาหลีและภาษาเกาหลี

หน่วยที่ 2 ทำความรู้จักภาษาเกาหลี

หน่วยที่ 3 วัฒนธรรมของประเทศเกาหลี

หน่วยที่ 4 การดำรงชีวิตประจำวันในประเทศเกาหลี

กิจกรรมการฝึกอบรม

การฝึกอบรมใช้การฝึกอบรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการฝึกปฏิบัติจริง โดยใช้วิธีการดังนี้ การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) กับวิธีสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) โดยใช้ 2 แนวคิดเป็นฐาน และปฏิบัติจริง การจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่เน้นกระบวนการฝึกปฏิบัติ และการจัดกิจกรรมในแต่ละแผนการฝึกอบรมเน้นให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยกำหนดขั้นตอนการสอนไว้เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ชี้นำเสนอ (Presentation)

ขั้นที่ 2 ชีนักิจกรรม (Practice)

ขั้นที่ 3 ชีนสรุป (Production)

ระยะเวลาในการฝึกอบรม

ระยะเวลาในการดำเนินการฝึกอบรมตลอดหลักสูตรรวม 24 ชั่วโมง โดยการจัดอบรม ณ โรงเรียนภาษาพัฒนาอาชีพพิษณุโลก

สื่อการเรียนการสอน

1. คู่มือการใช้หลักสูตรสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม
2. คู่มือการใช้หลักสูตรสำหรับผู้ให้การฝึกอบรม
3. สมุดคำศัพท์สำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม
4. วีซีดีแนะนำประเทศเกาหลี, ความเป็นมาภาษาเกาหลี
5. หนังสือภาษาเกาหลีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ภาษาเกาหลีสำหรับผู้เริ่มต้น, รูปภาพเรียนภาษาเกาหลีอย่างนี้เอง และ EPS-TOPIK 1-2 เป็นต้น
6. Power Point สำหรับการบรรยาย

การวัดและประเมิน

1. ทดสอบวัดความรู้ ความเข้าใจในภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลีก่อนและหลังการฝึกอบรมโดยหลังการฝึกอบรมผู้เข้ารับการฝึกอบรมต้องผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

2. ประเมินความสามารถทางภาษาเกาหลีเบื้องต้นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลังการฝึกอบรมโดยผู้เข้ารับการอบรมต้องผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

3. ประเมินเจตคติต่อภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลีก่อนและหลังการฝึกอบรม โดยหลังการฝึกอบรมผู้เข้ารับการอบรมมีเจตคติต่อภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลีในระดับมาก

1.2 การหาดัชนีประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรม

การตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมและคู่มือการใช้หลักสูตร พบว่าผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน มีความเห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย ในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.13) และคู่มือการใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย ในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.15)

ผลการตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา กิจกรรมการฝึกอบรม ระยะเวลาในการฝึกอบรม และสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในการฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย ด้านเนื้อหา ปรับเนื้อหาให้ทันตามเวลาที่กำหนด ด้านกิจกรรมการฝึกอบรม ควรตัดบางกิจกรรมออกไปสำหรับบางหน่วยเพื่อให้ทันตามเวลาที่กำหนด ด้านระยะเวลา ปรับให้สมควรกับเนื้อหาของการฝึกอบรม และด้านสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรมมีความเหมาะสมและใกล้เคียงกับเนื้อหา

การตรวจสอบดัชนีประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย ด้านความรู้ความเข้าใจในภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลีกับแรงงานโรงเรียนภาษาพัฒนาอาชีพพิษณุโลก จำนวน 35 คน พบว่า มีดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.9374

2. ทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย ทดลองใช้กับแรงงานโรงเรียนภาษาพัฒนาอาชีพพิษณุโลก จำนวน 35 คน ผลปรากฏว่า

2.1 แรงงานที่เข้ารับการอบรมในหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย มีความรู้ความเข้าใจในภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลี หลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 แรงงานที่เข้ารับการอบรมในหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย มีความสามารถทางภาษาเกาหลีเบื้องต้นหลังการฝึกอบรมสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 แรงงานที่เข้ารับการอบรมในหลักสูตรภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย มีเจตคติต่อภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลีหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อการฝึกอบรมโดยใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย

ผลการศึกษาความพึงพอใจของแรงงานที่เข้ารับการอบรมในหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย พบว่า มีความพึงพอใจในภาพรวมในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจในด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และด้านผลผลิตเรียงตามลำดับ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. ด้านการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรม หลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างหลักสูตรประกอบด้วย ความเป็นมาของหลักสูตร หลักการของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร กิจกรรมการฝึกอบรม ระยะเวลาในการฝึกอบรม สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับ Buasri (1999) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมมี 7 ประการ คือ หลักการและเหตุผลสมรรถนะที่ต้องการพัฒนา วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร กิจกรรมและระยะเวลาในการฝึกอบรม สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม และการวัดและประเมินผลและจัดทำคู่มือการใช้หลักสูตรแล้วนำไปเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม ในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D.= 0.13) และคู่มือการใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย ในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D.= 0.15) นอกจากนี้ผู้วิจัยได้มีการตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องของหลักสูตรฝึกอบรม โดยทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบด้านเนื้อหา กิจกรรมการฝึกอบรม ระยะเวลา และสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย พร้อมทั้งดำเนินการแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง เมื่อนำไปทดลองใช้กับแรงงาน จำนวน 35 คน พบว่า ดัชนีประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจในภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลี มีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.9374 แสดงว่าแรงงานมีความรู้เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 93.74 ซึ่งเป็นผลมาจากขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ซึ่งประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม การนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้ และประเมินประสิทธิผลของการฝึกอบรม และปรับปรุงก่อนนำไปใช้ ผลการประเมินหลักสูตรฝึกอบรมโดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสม ซึ่งผลการประเมินทุกรายการมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก นอกจากนั้นนำหลักสูตรฝึกอบรมไปทดลองใช้ สอดคล้อง Wongyai (1995, p.62) การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม มี 5 ขั้นตอน คือ การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน การสร้างหลักสูตรฝึกอบรม การตรวจสอบประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม การทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม การติดตามประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรฝึกอบรม ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถนำไปทดลองใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากกระบวนการพัฒนาหลักสูตรของผู้วิจัยในครั้งนี้ ดำเนินการตามกระบวนการพัฒนาหลักสูตรซึ่งเริ่มต้นการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมที่เหมาะสมกับความต้องการ ตลอดจนมีการตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตรจากผู้เชี่ยวชาญ และได้ปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรจากผู้เชี่ยวชาญอีกทั้งนำไปทดลองใช้

2. ด้านการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม การทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมเป็นการนำหลักสูตรที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ แรงงานโรงเรียนภาษาพัฒนาอาชีพพิษณุโลก จำนวน 40 คน ในการทดลองใช้หลักสูตร ได้ดำเนินการทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจในภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลี ประเมินเจตคติที่มีต่อภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลีก่อนการฝึกอบรม และดำเนินการฝึกอบรมตามหลักสูตร ใน 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนแรก การเตรียมการฝึกอบรม และขั้นตอนที่สอง การดำเนินการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรมได้ทำการทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ และเจตคติ และประเมินความสามารถทางภาษาเกาหลีเบื้องต้น ซึ่งพบว่าแรงงานที่เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจ และเจตคติ หลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม และมีความสามารถทางภาษาเกาหลีเบื้องต้นสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด การดำเนินการทดลองทั้งหมด 4 วัน ผลการทดลองใช้หลักสูตรที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างด้านความรู้ความเข้าใจในภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลี ก่อนและหลังการฝึกอบรม พบว่าแรงงานมีความรู้ความเข้าใจในภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลีหลังการฝึกอบรม

สูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า เป็นเพราะหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นที่สร้างขึ้นได้สนองความต้องการของแรงงานโดยยึดหลักผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นศูนย์กลางในการฝึกอบรมรวมทั้งเนื้อหาสาระของหลักสูตร 4 หน่วยที่สร้างขึ้นได้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมากำหนดเนื้อหาในการฝึกอบรมในหน่วยต่างๆ จึงนับได้ว่าหลักสูตรที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานสภาพแรงงานไทยที่เรียนภาษาเกาหลีไม่มีความรู้ความเข้าใจน้อยและสามารถช่วยแก้ปัญหาในภาษาเกาหลีได้ จึงตั้งใจและทำกิจกรรมต่างๆในการฝึกอบรมอย่างครบถ้วนโดยสมบูรณ์ และคู่มือการใช้หลักสูตรที่ผู้เข้ารับการอบรมเป็นเอกสารที่มีเนื้อหารายละเอียดครบถ้วนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองและสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง และสาเหตุสำคัญที่ทำให้แรงงานมีความรู้ความเข้าใจในภาษาเกาหลีเบื้องต้นสูงขึ้นเนื่องจากกิจกรรมที่ผู้เข้ารับการอบรมได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ด้านความสามารถทางภาษาเกาหลีเบื้องต้น จากผลการประเมินความสามารถทางภาษาเกาหลีเบื้องต้น พบว่า การประเมินความสามารถทางภาษาเกาหลีเบื้องต้นหลังการฝึกอบรมสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมได้มีการจัดให้ฝึกอบรมเป็นเวลา 24 ชั่วโมง ทำให้มีความรู้เพิ่มมากขึ้นจากการฝึกอบรม ซึ่งแรงงานมีความมั่นใจในเรียนภาษาเกาหลีมากขึ้น นอกจากนี้กิจกรรมการฝึกอบรมโดยวิธีแบ่งกลุ่มย่อย และกิจกรรมคู่ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิควิธีสอนโดยการแสดงบทบาทสมมติ ช่วยกระตุ้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความสามารถทางภาษาและมีความคุ้นเคยกับสมาชิกในกลุ่มและปฏิบัติตามกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายอย่างมีความสุข ดังที่ Khemmani (2002, pp.119-123) กล่าวว่า การฝึกอบรมมักจัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะที่ได้จากการเรียนรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานได้ทันที และมุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและการดำรงชีวิต และการที่ยึดผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลางนั้นจะทำให้ผู้เรียนเกิดความตื่นตัวรอบด้าน อันจะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีตามมา

2.3 ด้านเจตคติที่มีต่อภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลี จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า แรงงานที่เข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรภาษาเกาหลีเบื้องต้น มีเจตคติต่อภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลีสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นสามารถพัฒนาเจตคติที่ดีในภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลีได้จริง เนื่องจากหลักสูตรฝึกอบรมที่สร้างขึ้น มีจุดมุ่งหมายชัดเจนและมีเนื้อหาการศึกษาเรียนรู้ในหน่วยที่ 2 ทำความรู้จักภาษาเกาหลี ที่มุ่งเน้นความตระหนักในการเรียนภาษาเกาหลี และมีกิจกรรมการฝึกอบรมที่หลากหลาย จึงทำให้ความรู้สึกนึกคิดเชิงบวกซึ่งเป็นไปตามกระบวนการเปลี่ยนเจตคติเจตคติเป็นสภาวะทางจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิด และเป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงออกพฤติกรรมเจตคติประกอบด้วย ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้สึกและอารมณ์ และด้านการแสดงพฤติกรรม ซึ่งองค์ประกอบทั้งสามด้านนี้มีความสัมพันธ์กันจนไม่สามารถแยกจากกันได้ การที่แรงงานมีความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติที่ดีต่อภาษาเกาหลี และประเทศเกาหลี เนื่องจากการฝึกอบรมมีบรรยากาศที่แรงงานมีส่วนร่วมในการฝึกอบรม เรียนรู้และปฏิบัติจนประสบความสำเร็จ

3. ด้านการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม การศึกษาความพึงพอใจของแรงงานที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย พบว่า แรงงานมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจในปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิตเรียงตามลำดับ

3.1 ด้านปัจจัยนำเข้า ผู้วิจัยได้ศึกษาความพึงพอใจของแรงงานที่เข้ารับการอบรมต่อปัจจัยนำเข้าที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม ในด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาสาระ การจัดเรียงเนื้อหา คู่มือการใช้หลักสูตร สื่อ ความเชี่ยวชาญของผู้ให้ฝึกอบรม ระยะเวลาและสถานที่ในการฝึกอบรม พบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจมีความเหมาะสมมากที่สุด 3 รายการ คือ ในด้านการจัดเรียงเนื้อหาเหมาะสม คู่มือการใช้หลักสูตรฝึกอบรม และ

ความเหมาะสมของสถานที่ในการฝึกอบรมเนื่องจากคู่มือการใช้หลักสูตรฝึกอบรมที่ใช้มีความหลากหลาย เช่น กิจกรรม แบบฝึกหัดกิจกรรม Power Point บรรยายประกอบด้วย ซึ่งส่งผลให้การฝึกอบรมเข้าใจง่ายยิ่งขึ้น นอกจากนี้เนื้อหาสาระได้มีการจัดเรียงตามลำดับตามความเหมาะสม และความเหมาะสมของสถานที่ฝึกอบรมก็เหมาะสมสำหรับการฝึกอบรม แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมที่นำไปใช้ฝึกอบรมประสิทธิภาพอย่างดี

3.2 ด้านกระบวนการฝึกอบรม พบว่า แรงงานมีความพึงพอใจในภาพรวมในระดับมาก ในการดำเนินการฝึกอบรมเน้นการปฏิบัติ มีการวางแผนการฝึกอบรมอย่างมีขั้นตอน และดำเนินการฝึกอบรมเหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม และมีส่วนร่วมในกิจกรรมระหว่างการฝึกอบรม ซึ่งการประเมินหลักสูตรฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน

3.3 ด้านผลผลิต ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก แรงงานมีความพึงพอใจมากในด้านความรู้ทุกแผนการเรียนรู้อื่นๆ 8 แผน ความสามารถในการเรียนภาษาเกาหลีได้ดี ความสามารถในการประยุกต์ใช้ในการทำงาน และชีวิตประจำวัน ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับแก่ผู้อื่นและสามารถนำไปต่อยอดในอนาคตได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้

1.1 ในการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้ให้การฝึกอบรมควรศึกษาหลักการและขั้นตอนของการจัดการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นและคู่มือการใช้หลักสูตรฝึกอบรมให้เข้าใจอย่างชัดเจน เพื่อปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมกับแผนการฝึกอบรม สื่อการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล เพื่อความเข้าใจตรงกันในบทบาทและปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจตลอดหลักสูตร

1.2 ผู้ให้การฝึกอบรมควรเปิดโอกาสให้แรงงานสามารถแสดงความสามารถทางการคิดอย่างเต็มที่ เช่น การอภิปราย ซักถาม และให้เวลาในแต่ละกิจกรรมอย่างเหมาะสม

1.3 ในการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้ให้การฝึกอบรมควรปรับให้เข้ากับขั้นตอนและวิธีการสอนให้เหมาะสมกับแรงงาน จะทำให้การจัดฝึกอบรมมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่แรงงาน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอื่นๆ เบื้องต้นสำหรับแรงงาน เช่น ภาษาจีน ภาษาพม่า ภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น

2.2 ควรมีการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงาน โดยใช้วิธีการสอนแบบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องทางด้านภาษา เช่น วิธีการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ เป็นต้น

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นกับสถานศึกษาต่างๆ ว่ามีผลการฝึกอบรมแตกต่างกันหรือไม่

References

- Buasri, T. (1999). *Curriculum theories and design development*. Bangkok: Thanawat Printing.
(in Thai)
- Department of Employment. (2013). *The state of living of Thai workers before and after working abroad*. Bangkok. (Copy). (in Thai)
- Khemmani, T. (2002). *Science of teaching: knowledge for learning management*. (2nd ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Manoonphol, K. (2001). *A development of teacher training curriculum to increase the capability in producing community supplementary books*. (Doctoral dissertation, Srinakharinwirot University). (in Thai)
- Ministry of Foreign Affairs. (1987). *Republic of Korea (Seoul) with Thailand*. Bangkok: Sekai No Ukoki Sya. (Copy). (in Thai)
- Overseas Employment Administration Division. (2014). *A conclusion of work abroad state of Thai workers in 2013*. (Copy). (in Thai)
- Smithikrai, C. (2013). *Personnel training in organizations* (8th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Srisa-ard, B. (2003). *Curriculum development and curriculum evaluation*. Bangkok: Suveeriyasarn. (in Thai)
- Wongyai, W. (1995). *Developing new dimension of curriculum and teaching*. Bangkok: Rungruangtham. (in Thai)